

Окутра му ѿ чалма-та, Окутра му го биниш-отъ! Нека е живо момче-то! Въ ковчегъ си иматъ фефчина... *М. 436.*

Окуцѣ *м. св.* охромѣю: Добрий-тъ конь, или ще окуцѣе, или ще окѣравѣе. *Ч. 153.* Въ перен. значеніи убавлюсь: Тѣй напр. случаявася, та училищны-ты пары окуцѣхъ доклѣ да дойдѣтъ до училищна-тъ кассѣ. *Л. Д. 1870 р. 106.*

Окѣп *м. св.* **Окѣпвамъ** *м. дл.* выкупаю, кунаю: „Джждъ ще завали, окѣпа ще тя, Дон ще кошута, надон ще тя. *М. 136.* Кой ще го окѣпи, кой ще го нахърми (*мѣжко-то дѣте*)? *Д. 84, 12.* Послѣ това баба-та сгрѣва водѣ и въ едно нарочно корыто окѣпва отроче-то, въ кое-то баща-та хвърля нѣколко гроша даръ на бѣж-тъ. *Ч. 2.* **Окѣп** *са* выкупаюсь: Тамъ се Марійка окѣпа. *Д. 4, 103.* Трѣ-тъ (*само-дѣи*) се голи стѣлѣкли да влѣзѣтъ да се окѣпѣтъ. *Д. 12—13.* Снахъ като окѣпанъ. *Ч. 224.*

Окѣсамъ *са м. св.* **Окѣсвамъ** *са м. дл.* обношусь, разорву свое платѣ: Не преминаха нито двѣ години, а Янаки осиромаша, окѣса са и захвана да проси като сѣки божекъ. *З. 113.*

Оланъ* *огъ обращеніи къ мужчинамъ (см. холанъ):* „Чи кѣ щемъ, оланъ, да идимъ Въ таѣ пуста Малима, Като са Малимци боляре, Боляре и куршумджинъ?“ *Ч. 297.*

Олапамъ *м. св.* сожру, слопаю: Сичките маинове и сичките мени парченца си олапалъ. *З. 259.* Дивачката грабнала приготвените затѣ обѣдъ двѣ заклани кокошки, разскжсала ги съ поретете си и съ зѣбите си и олапала ги съ голѣма бѣзвина. *З. 148. (ср. лапамъ).*

Олѣгамъ *са м. дл. (тоже что облѣгамъ са)* опираюсь: Не съмѣти бащинъ подпоръ, (та си олѣгашъ на менѣ). *Ч. 196.*

Олѣкнѣ *м. св.* **Олѣк(ну)вамъ** *м. дл.* стану, становлюсь легче, облегчусь, — чаюсь: Най-тяжкѣ быва въздухъ-тъ край море-то, а колко-то си врьви на горѣ толкова олегьва. *Л. Д. 1869 р. 72.* **Олѣкне ми** **Олѣква ми** *безл. м. мнѣ* становится легче: Други подобни нему чинстихмы Истѣ породѣ поганско племѣ; Пукалу ги поклонъ приносихмы, Да ни улекни отъ ташко бремя! *Гн. 36.* Да са учисти кату чисту сребру, да му олиоакне кату олиоку пѣру. *Ч. 114.* Райна го слушаше и на душѣ-тъ ѿ олекнѣ. *Р. 106.* **Олѣкване** *с. с.* облегченіе, поблажка: Тя направи знакъ че неще никакво олекване (*aucun soulagement*). *Т. 130.*

Съ олекваньето, което вый искате да докарате на народа си (*en voulant soulager les peuples*), вый унижавате царската сила. *Т. 225.*

Олекчѣ *м. св.* **Олекчавамъ** *м. дл.* облегчу, облегчаю. *М.*

Оле! **Оль!** **Оледе!** **Оледе си!** *межд., выражающее боль и отчаянье, ой, увь! горе! Оле! война, война, крѣвава постелка.* *Р. 22.* Оле,